

به مناسبت تخریب سنگ گور شاعر بلندآوازه‌ی ایران و جهان،

احمد شاملو

بیانیه‌ی کانون نویسندگان ایران

اعتبار و ارزش جاودانی و بلند جایگاه شاملو، چونان همه‌ی شاعران بزرگ ایران و جهان، از سنگ‌نبشته‌ی گورش برنمی‌خیزد و با تیشه‌زنی شب‌پره‌های حقیر بر این سنگ نیز به هیچ روی خدش‌های نمی‌یابد... کانون نویسندگان ایران کار این بی‌خردان هنرستیز و ضدایرانی را حتی در خور محکوم کردن هم نمی‌داند. با این وصف ما بار دیگر شما مردم فرهنگ‌دوست را بیدارباش می‌دهیم که دشمنان خرد و ادب و هنر دور تازه‌ای از تهاجم فرهنگی را آغاز کرده‌اند.

**هراس من – باری – همه از مردن در سرزمینی ست
که مزد گور کن
از بهای آزادی آدمی
افرون باشد.**

مردم شریف و آزاده‌ی ایران

احتمالا از عمل بدکردارانه‌ی شب‌پرستان کوردل در تخریب سنگ گور احمد شاملو، شاعر بلندآوازه و عضو زنده و جاوید کانون نویسندگان ایران، مطلع شده‌اید. اما یقین داریم که می‌دانید اعتبار و ارزش جاودانی و بلند جایگاه شاملو، چونان همه‌ی شاعران بزرگ ایران و جهان، از سنگ‌نبشته‌ی گورش برنمی‌خیزد و با تیشه‌زنی شب‌پره‌های حقیر بر این سنگ نیز به هیچ روی خدش‌های نمی‌یابد. تاکنون نیز آزار و حبس و ضرب و شتم نویسندگان و شاعران آزاده یا چکش و چنگ و نیش‌زدن‌های دیگر، از سوی سیه‌دلان جز بر حقانیت و اعتبار خرد و هنرمندی این بزرگان نیفزوده است.

مردم شریف ایران

کانون نویسندگان ایران کار این بی‌خردان هنرستیز و ضدایرانی را حتی درخور محکوم کردن هم نمی‌داند. رسم طوفان‌های قله‌گذر و سرفراز، وزیدن بر خس و خاشاک‌های پیش‌پا افتاده نیست. با این وصف ما بار دیگر شما مردم فرهنگ‌دوست را بیدارباش می‌دهیم که دشمنان خرد و ادب و هنر دور تازه‌ای از تهاجم فرهنگی را آغاز کرده‌اند. گرچه هنوز بر این باور باطل‌اند که با سنگ‌شکنی و بی‌حرمتی در گورستان‌ها می‌توانند فاتحان قله‌های سربلند ادبیات غنی، ظلم‌ستیز و آزادی‌خواه را از ذهن تاریخ پاک کنند. راستی را که اگر دشمنان فرهنگ، ریاکاران، جباران و ظلمت‌پرستان توانستند با فردوسی، حافظ، لورکا و مختاری چنین کنند، با شاملو نیز توانند کرد. توصیه‌ی کانون نویسندگان ایران به مردم ادب‌پرور ایران و خانواده و یاران احمد

شاملو این است که دیگر هیچ اقدامی برای بازسازی سنگ گور نکنند و بگذارند در این جا نیز شعر انسان‌گرای احمد شاملو نقش خود را در افشای آلودگی‌ها ایفا کند. ما همین‌گونه زیسته‌ایم ، وفادار مانده‌ایم و صبوری کرده‌ایم و بر صفحات تاریخ‌مان ثبت می‌شویم. بگذارید یادگار وحشت و جنون و بخل که بر ما می‌رود برای نسل‌های ارزش‌آفرین فردا درس‌آموز باشد.

=====
کانون نویسندگان ایران

۱۳۸۵/۱/۱۸